

TI SI MOJ LJUBLJENI SIN

V SVETEM PISMU BEREMO: Mr 1,7-11

Tisti čas je Janez oznanjal: »Za menoj pride močnejši od mene in jaz nisem vreden, da bi se sklônil pred njim in mu odvezal jermen njegovih sandal. Jaz sem vas krstil z vodo, on pa vas bo krstil s Svetim Duhom.«

Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa odprta in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Evangelij nam govori, kako je Janez Krstnik krstil Jezusa. Med drugim pove, da se je slišal glas iz nebes, ki je dejal: " _____ " (dopolni).

Janez Krstnik ve, da je v primerjavi s Kristusom majhen in da njegovo krščevanje z vodo nima takšnega pomena, kot ga bo imel Jezusov krst. Krst Jezusa Kristusa je namreč krst, pri katerem nas v naročje vzamejo Bog Oče, Bog Sin Jezus Kristus in Bog Sveti Duh. Krst nam pusti neizbrisen pečat. V naše srce zapiše, da smo ljubljeni Božji otroci. Tudi nad nami se je ob krstu zaslišal glas nebeškega Očeta, ki je dejal: »Ti si moj ljubljeni otrok, nad teboj imam veselje.«

Ali veš?

- *Da so v prvi Cerkvi krščevali s potapljanjem.*
- *Da so bili krstni kamni dolgo časa postavljeni ob vhodu v cerkev ali pred njo, saj ljudje, ki so se pripravljali na krst (katehumeni), še niso smeli vstopiti v cerkev k celotni sveti maši.*
- *Da so nekoč zunaj cerkva postavljali celo posebne kapele, ki so se imenovalle krstilnice in so bile vedno osmerokotne oblike.*
- *Da je bil golob z oljčno vejico v stari zavezi simbol miru, v novi zavezi pa predstavlja Svetega Duha.*

Mavrica, januar 2020

Mojca piše veroučno nalogo in poskuša odgovoriti na vprašanje: **“Kaj je zakrament?”**

Odgovor bi lahko prepisala iz knjige: **Zakrament je vidno znamenje nevidne Božje milosti.**

Gospod župnik pa je rekel, naj napišejo svojo misel o tem, kaj je zakrament. Pridruži se Mojci in poskušaj s svojimi besedami zapisati, kaj je zakrament.

Zakrament je: _____.

Kljub vsemu, pa se je Mojca še vedno spraševala, kaj so pravzaprav zakramenti, in se je obrnila na svojega dedka. Med njima je stekel pogovor.

“Dedi, tistega o zakramentih nisem čisto razumela. Ne vem, kako naj napišem ...”

Dedek je dvignil pogled proti Mojci. “Mojca, Bog nas ima rad. Tako kot te mamica stisne k sebi, tako te želi tudi Bog objeti, da bi ti bilo dobro tam nekje globoko v tebi, da se ne bi bala zase in za tiste, ki jih imaš rada ...”

“To vem. Ampak kaj imajo s tem zakramenti?”

“Mojca, za nas ni dovolj, da nam nekdo samo reče, da nas ima rad. Želimo si, da nam to pokaže, želimo si njegove bližine. Se spomniš, kako si stekla očku v objem, ko je prišel z dela? Kolikokrat čez dan si povedala, da pogrešaš mamico.”

“Res jo pogrešam ...” je vzdihnila Mojca.

“Saj veš, kje je, veš, da je v bolnišnici, veš tudi, zakaj je tam: ker čakamo dete, ki prihaja. In veš, da te ima rada. A to ni dovolj. Želiš si, da bi jo videla, objela. Ko je blizu, ko te vzame v naročje, šele ko čutiš poljub njene ljubezni, ti je dobro. Mar ni tako?”

“Je tako, dedi.”

Poglej, Mojca, ni dovolj, če bi nam Jezus samo povedal, da nas ima Bog rad. Želimo si njegove bližine. Videti hočemo, otipati hočemo njegovo ljubezen ... Nismo angeli, telesa imamo, videti moramo znamenja, zaznati moramo poljub njegove ljubezni.”

“Ko zlezem mamici v naročje ...” je razmišljala Mojca.

“... te objame njena ljubezen in ti nahrani srce,” je pristavil dedek.

“... In ko sprejemem belo hostijo,” je nadaljevala Mojca.

“... na videz le košček kruha,” se je oglasil dedek,

“... me je objela Jezusova ljubezen,” je razumela Mojca.

“... in z ljubeznijo nahanila tvoje srce,” je še pomodroval dedek.

“In nisem več sama. V mojem srcu je, blizu je ...”

Mojca je položila na rob delovne mize zvezek in zapisala: “Zakrament je Božji poljub, je objem njegove ljubezni.”

povzeto po: Karel Gržan, V objemu ljubezni

OZNANILO:

Nedelja Jezusovega krsta nam daje priložnost, da razmišljamo o svetem krstu. Si se kdaj vprašal/a, zakaj so te starši dali krstiti? Danes je priložnost, da jih povprašaš, zakaj so želeli, da si krščen/a.

Poglejmo, kako je dedek odgovoril Juretu na vprašanje, zakaj smo kršчени, če pa nas ima Bog rad tudi, če nismo bili pri krstu.

“Kako naj ti razložim? Se spomniš: ko se je Polonca rodila, so jo položili na mamičino srce. Polonca ni razumela, zakaj ...”

“Ker je še mala,” je dostavil Jure in skrbno poslušal, da bi razumel, kajti dedka je bilo težko razumeti.

“Veš Jure,” je nadaljeval dedek, “tudi veliki malo razumemo, mnogo pa čutimo.”

“In Polonca je čutila, da jo imam mamica rada,” je ugotavljal Jure.

“Tako je. In ko nas ima nekdo rad, je v nas tako svetlo,” je nadaljeval dedek.

“In lepo,” je dostavil Jure.

“Kaj pa se potem zgodi pri krstu?” se je vpletla v pogovor Mojca.

“Kot nas pri rojstvu položijo na mamino srce, tako nas pri krstu izročijo v Božje srce, v njegovo ljubezen.”

“Zakaj, saj imamo starše?” je razmišljala Mojca.

“Ko imaš nekoga rad, potem hočeš to svojo ljubezen izročiti v ljubezen, ki nima konca, ki je večna ...”

“Ki traja kar naprej in naprej in naprej, “je razmišljal Jure.

povzeto po: Karel Gržan, V objemu ljubezni

Tako si bil/a tudi ti pri svetem krstu položena v Božje srce, v njegovo ljubezen, ki traja, traja ... Poišči fotografijo, ko si bil/a krščen. Če je nimaš, povprašaj svoje starše, kako je bilo, ko te je duhovnik krstil.

V Juretovi družini so krstili Polonco in Jure je iz dedkovega naročja skrbno opazoval vse, kar se je dogajalo.

“Polona, jaz te krstim v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha,” je govoril duhovnik, ko je z blagoslovljeno vodo krstil Polonco.

“A se je zdaj dotaknil sestrice ljubi Bog?” je Jure šepetaje vprašal dedka.

“Dotaknil, dotaknil! Tako močno, da bo za vedno otrok Svetlobe,” mu je odgovoril dedek.

“Jaz sem tudi,” je Jure šepnil dedku prav na uho.

“Pa ti si tudi, pa babi, pa Mojca, pa mami, pa očka, pa ...”

“Psst. Poslušaj in glej Jure,” je dedek miril vnukovo igrivost.

Duhovnik je vzel belo platno in razlagal: “Ko nas imajo bližnji radi, ko nas sprejemajo, potem je v našem srcu tako svetlo. Tudi Bog nas ima rad, sprejema nas, Bog je ljubezen, ki se je dotaknila tega malega življenja in v njem prebudila svetlobo. To belo platno je znamenje te lepote. Polonci ga izročam v spomin na dan krsta in kot vabilo, naj v povezanosti z Bogom in z vsemi, ki jo imajo radi, išče svetlobo v svojem življenju.”

Potem je duhovnik vzel v roke Polončino krstno svečo, pokazal na zelo veliko svečo in rekel: “Ta velikonočna sveča predstavlja Kristusa: svetlobo, toplino, ki je v Bogu. Ta mala sveča pa predstavlja življenje male Polonce.” Potem je krstno svečo prižgal na velikonočni sveči in je govoril: “Poglejte, kako svetloba, luč večne ljubezni, prehaja na življenje male Polonce.”

Jure je pocukal Mojco: “Sedaj tudi jaz razumem!”

“Kaj razumeš?” je bila radovedna Mojca.

“Tisti, ki te imajo radi, ti prižgejo lučko v srcu. In Bog nas imam rad!”

povzeto po: Karel Gržan, V objemu ljubezni

DEJAVNOST:

1) Katere besede je duhovnik izgovoril pri tvojem krstu?

_____, jaz te krstim v _____.

2) Kdaj si bil/a krščen/a? Kaj si postal/a pri krstu? _____

3) Kaj je Jezus naročil učencem? (poglej v Sveto pismo Mt 28,19-20)

Pojdite _____,

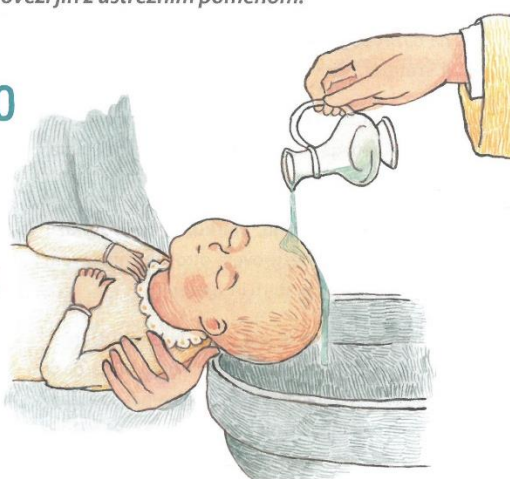
krščujte jih v _____ in učite

jih _____.

4) Po katerem svetniku nosiš ime? Kdaj goduješ?

Zmešnjavo črk uredi tako, da bodo besede označile znamenja, ki jih uporabljamo pri svetem krstu. Poveži jih z ustreznim pomenom.

EBOL BAČILLOO
RKNSAT OVAD
SRKATN ESVAČ
VSAET IRZKAM

Označuje smrt greha, očiščenje
in je znamenje Božjega življenja.

Označuje, da je krščenec »oblekel«
Kristusa in z njim vstal v novo življenje.

Maziljenje pomeni dar Svetega Duha novokr-
ščencu, ki postane kristjan in prejme duhovniško,
učiteljsko in vodstveno službo.

Kaže, da je krščenca razsvetlil Jezus,
ki ga tudi vabi, da postane »luč sveta«.

Mavrica, januar 2020

IZZIVI TEGA TEDNA ZATE (izpolniš enega ali več; čim več, tem bolje 😊):

- Sam/a ali s pomočjo staršev poišči datum svojega krsta, kateri duhovnik te je krstil, v kateri cerkvi si bil/a krščen/a, kdo je tvoj krstni boter.
- Poišči svojo krstno svečo, belo platno/oblačilo in se v molitvi sam/a ali skupaj s starši zahvali, da si postal/a pri krstu Božji otrok, zahvali se za svoje starše, ki so te dali krstiti, za svoje botre in za duhovnika, ki te je krstil.
- Zberi svojo družino in naredi kratek kviz: vsak naj pove, kdaj je bil krščen, v kateri cerkvi, kdo je njegovo boter in kateri duhovnik ga je krstil. Nato se skupaj v molitvi zahvalite, da ste prejeli sveti krst in s tem postali ljubljene Božji otroci.
- Pojdi v cerkev, v kateri si bil/a krščen/a, poišči krstni kamen in se zahvali, da si prejel/a sveti krst; zahvali se tudi za svoje starše, botre in duhovnika, ki te je krstil.
- Pokliči svojega/a krstnega botra/o in ga/jo vprašaj, če se spomni, kako je bilo pri svetem krstu, ko so te skupaj s starši spremljali v cerkev.

TVOJA MOLITEV:

Dragi Jezus!

**Hvala ti za moje starše, ki so me dali krstiti in sem postal/a še bolj tvoj otrok.
Hvala ti za mojega/jo botra/o, pomagaj mu/ji, da mi bo lahko vsak dan pokazal
pot do Tebe, dragi Jezus!**

**Hvala ti tudi za duhovnika, ki me je krstil,
daj mu moči, da bo vedno pričeval, kako nas imaš rad,
meni, pa daj odprto srce, da bom slišal/a in se odzval/a k zvestobi tebi, dragi Jezus!**